

et aliæ alterius loci ubi commorantur, in hoc casu inter se adversentur, n. 2 l. 24 tit. 11 part. 4. — veniunt accessorie ad personam, veniuntque in consequentiam personæ, sive ex testamento, sive ab intestato, n. 6 l. 4 tit. 15 part. 4. — per filium cum patris pecunia quæ sita, an ad filium, vel ad patrem pertineant, n. 2 l. 5 tit. 17 part. 4. — an tacite videantur adempta ex quo aliquis perpetuo fuit deportatus, n. 8 l. 2 tit. 18 part. 4. — an possint reservari deportato in sententia iudicis, n. 11 l. 2 tit. 18 part. 4. — an transeant in filium, nondum natum, si in ventre uxoris sit, n. 1 l. 3 tit. 23 part. 4. — patris hæretici, an ad filios catholicos pervenire possint, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6, et n. 2 l. 4 tit. 25 part. 7. — acquisita per defectum ex usuris, an veniant dividenda inter hæredes, n. 10 l. 2 tit. 15 part. 6. — patris, si propter delictum fuerunt confiscata, reservata filiis certa parte, ex qua ipsi alimententur, an filii teneantur patrem ex parte illa alimentare, vel non, n. 12 l. 2 tit. 19 part. 4. — à beando dicuntur, n. 12 l. 8 t. 4 part. 5. — à patre in filiorum præjudicium alienata titulo oneroso, an filii repetere possint quantum ad suam legitimam, et quid si pater alienavit remunerando, ibidem in n. 15. — si per patrem dilapidentur, an filii petere possint, ut possessio eis assignetur pro alimentis, dict. n. 15 dict. l. 8 tit. 4 part. 5. — si à patre donentur in præjudicium legitimæ filii, an revocetur donatio, quantum ad filii legitimam, dict. n. 15 in fin. — à patre amissa in ludo, an filii revocent, quantum ad eorum legitimam, ibidem. — venditoris si confiscantur, antequam tertius constitutus ad nominationem pretii illud nominet, an tunc venditio retractetur, n. 6 l. 9 tit. 5 part. 5. — temporalia per Clericum possessa, an subdant illum Regi, gloss. l. 57 tit. 6 part. 1. — quæ acquiruntur constante matrimonio inter virum et uxorem, an ipso jure sint uxoris, et statim transeant in dominium uxoris, vel post interveniente aliqua actione, n. 2 quæ. 4 l. 53 tit. 5 part. 5. — futura, an veniant in societate omnium bonorum, si illud non sit à principio dictum, n. 2 l. 3 tit. 10 part. 5. — quæ lucentur in curia Regis, dicuntur castrensia, et an talia bona tanquam commune lucrum, inter virum et uxorem dividi debeant, n. 7 l. 3 tit. 10 part. 5. — repudiata per aliquem, an in eis fieri possit executio, et quando, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 5. — rei principalis, quæ sunt extra locum contractus, an prius discutiantur, quam perveniant ad fidejussorem, n. 2 l. 9 tit. 12 part. 5. — si ab aliquo obligentur generaliter, quæ in tali generali obligatione non veniant, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 5. — futura, an veniant in generali obligatione bonorum, n. 5 ad fin. dict. l. 5 tit. 15 part. 5. — procuratorum, vel actorum, vel fidejussorum, vel hæredum tutoris, an sint tacite obligata minoribus, l. 4 l. 23 tit. 15 part. 5. — magistratus, qui dedit tutorem pupillo, an sint obligata ex quasi delicto, vel negligentia ipsius, dict. n. 4 dict. l. 25. — patris, an sint tacite hypothecata pro bonis adventitiis sui filii ab ipso possessis, ibi n. 6. — Et an filius possit agere actione reali contra possessores talium bonorum, nulla facta prius discussione in bonis patris sui, ibidem in n. 9. — Bona omnia decimare debentis, an sint obligata

pro decimis solvendis, ibi n. 5. — delinquentis, an sint fisco tacite hypothecata ante sententiam, n. 6 dict. l. 23 tit. 15 part. 5. — contrahentis cum ecclesia, an sint ipsi ecclesiæ tacite hypothecata, ibidem. — an necessariò veniant adimenda, quando aliquis relegatur, n. 10 l. 4 tit. 31 part. 7. — matris transeuntis ad secunda vota, an sint tacite obligata filiis primi matrimonii, et an idem sit in patre, n. 1 et 2 l. 26 ibi. — Et an idem sit in lucris constante matrimonio quæsitis, ibidem in n. 5. — Et an idem sit dicendum etiam in avo, vel avia, vel in aliis ascendentibus transeuntibus ad secunda vota, ibi n. 4. — Bona futura, an veniant in tacita hypotheca, n. 3 dict. l. 26. — patris, an sint tacite hypothecata pro legitima filiorum, vel pro supplemento ipsius, dict. n. 8 in fin. dict. l. 26. — omnia patris est hodie legitima filiorum, excepta quinta parte, n. 10 dict. l. 17. — Et an ista taxatio teneat etiam respectu ecclesiarum, et clericorum, ibidem. — Bona debent auferri ab aliquo tanquam ab indigno, et sunt fisco applicanda, si ipse compellerit testatorem, ut illum instituat hæredem, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6. — patris licet aliquo modo sint filii, tamen ipse illa obligare non poterit, n. 4 l. 21 tit. 5 p. 6. — quæ veniant in pupillari substitutione, sive expressa, sive tacita, et ad quæ substitutus admittatur, n. 2 l. 7 tit. 5 part. 6. — patris, an transeant in suum filium, quando ipse pater suum patrem occidit, et quis ad ea admittatur, et quid in fratribus, n. 12 l. 15 tit. 7 p. 6. — si relinquuntur alicui sub conditione, ut illa incapax daret, an ab eo per fisco auferri possint; et quando, et ex quibus ita fuisse relictum, et sub ista fraude præsumatur, n. 21, 22 et 24 l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — Et quid si bona restituantur per hæredem incapaci, an ipse illa retinere possit in conscientia, dict. n. 24 dict. l. 15. — Et an ipse hæres in conscientia teneatur fisco, vel incapaci restituere, vel sibi possit retinere, dict. n. 24. — Bona si ab hærede auferantur tanquam ab indigno, an libertates, et prælegata in testamento relictæ debeantur, n. 25 dict. l. 15 tit. 7 part. 6. — Et quid si testator, qui jubet incapaci restitui, sit clericus, hæres verò, qui restituit vel fidem accommodavit, sit laicus, cui fisco tunc hæreditas applicari debeat, an Ecclesiæ, vel Regis, n. 25 dict. l. 15. — Bona, sive possideantur per fisco jure hæreditatio, vel confiscationis, an si ipse inventarium non fecerit, teneatur ultra vires hæreditarias, n. 1 l. 5 tit. 6 et n. 4 l. 16 tit. 7 part. 6. — paterna, an possint ad filium naturalem devenire jure substitutionis, quando non sunt alii filii legitimi, et naturales, n. 3 l. 52 tit. 9 part. 6. — patris ad filium naturalem pervenire possunt, non stantibus filiis legitimis, sine aliqua Principis concessione, etiamsi adsint ascendentes legitimi, dict. n. 5 dict. l. 52 tit. 9 part. 6. — si per testatorem distribui jubeantur, qualiter hoc per executorem testamenti fieri debeat, et inter quos pauperes, et an in unum tantum; et alia in hoc, vide per n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — patris decedentis sine testamento qualiter pertineant ad fratrem ex parte patris tantum, vel ex parte matris tantum; et quid si concurrant avunculus ex parte matris, et patruus ex parte patris, non stantibus fratribus, neque filiis fratrum, n. 1,

2 et 3 l. 6 tit. 15 part. 6. — quæ sita per defunctum ex usuris, an veniat dividenda inter hæredes, n. 10 l. 2 tit. 15 part. 6. — quæ veniant communicanda inter fratres cum dividitur hæreditas, et quæ non, gloss. ll. 3, 4 et 5 tit. 15 part. 6. — an veniant alicui restituenda ex Principis indulgentia, et quando, n. 3 l. 6 tit. 6 part. 7. — delinquentium per quos iudices debeant confiscari, et possunt, n. 3 l. 5 per text. ibi, tit. 51 part. 7. — patris non transeant ad filium, excluso filio, quando filius fuit conscius et consensit in scelere patris, juxta authent. *bona damnatorum*, v. n. 6 l. 5 tit. 51 part. 7. — patris hæretici, an ad filios catholicos pervenire possint, n. 2 l. 7 tit. 7 part. 6, et n. 2 l. 4 tit. 25 part. 7. — an necessariò veniant adimenda, quando aliquis relegatur, n. 10 l. 4 tit. 31 part. 7. — an recuperentur per restitutionem in pristinum statum per Principem factam, n. 5 in princ. l. 2 tit. 52 part. 7. — Et quæ alia recuperet talis restitutus, v. quam plura, quæ in hoc adducit, dict. n. 5 per illum text. — Bona Clericorum vel Prælatorum temporalia, quæ ipsi habent, an illos Regi subdant, gloss. l. 57 tit. 6 part. 1. — Clericorum, si per aliquem invadantur, an cognoscat iudex ecclesiasticus, ac si invaderentur bona ecclesiæ, n. 7 l. 58 tit. 6 part. 1. — Prælati, an sint tacite obligata administratione rerum suæ ecclesiæ, n. 4 l. 23 tit. 15 part. 5. — Clerici hæretici pertinent ad ecclesias, et intra quantum tempus illa petere teneantur, n. 9 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6.

BONA MAJORIÆ secundum nostram consuetudinem, quæ dicuntur, n. 1 l. 2 tit. 15 part. 2. — an possint capi pro redimendo domino in captivitate jacente, n. 1 l. 4 tit. 29 part. 2. — an possint retineri pro expensis in ea factis, n. 4 l. 41 tit. 18 part. 5. — Et quid si possessor majoriæ expensas fecit in custodia castrorum, an eas repetat, dict. n. 4. — Et quid si in ea expensas fecit, quia sibi ab alio petebatur, an tunc eas repetat, ibidem. — Bona majoriæ si deducta sint in litigium, et possidens eam pretium nomine transactionis dederit, ut ipse remaneret cum tota majoria, an ille possit tale pretium à proximo successore recuperare, vel non, n. 4 in quæst. 46 l. 10 tit. 26 part. 4. — si alienari prohibeantur à condebitoribus, an hoc etiam in ipso locum habeat, ibi in quæst. 47 l. 10 tit. 26 part. 4. — ex quibus fuit ab aliquo constituta majoria, si ab ipso alienentur, an per hoc videatur velle majoriam revocare, et quando non, ibidem. — majoriæ, vel feudalia, an possint donari pro anima, n. 4 quæst. 5 l. 10 tit. 26 part. 4. — an vendi, vel alienari possint pro alimentando possessore ipsius, vel ut ab hostibus redimatur, ibidem in quæst. 10. — an dividantur, vel dividi possint, vel vendi, vel aliter alienari liceat, propter legatum magnum consequendum sub eadem conditione relictum, scilicet, ut talia bona possessor dividat, vel, etc. ibi in quæst. 19. — et si in locum ipsius alia sint subrogata, an illa bona majoriæ dicantur, n. 1 quæst. 23 l. 10 tit. 26 part. 4. — Et quid si talia bona subrogata sint multò majoris valoris, quam bona quæ prius habebat ille, ibidem in quæst. 24. — Bona majoriæ, an in alium, quam in legitimum successorem transire possint, licet successor consentiat, ibidem in quæst. 25. — an possint cum rebus ecclesiæ permutari, quando con-

ditor majoriæ illud fieri prohibuit, ibidem in quæst. 28. — an possint vendi propter famem, n. 1 quæst. 50 l. 10 tit. 26 part. 4. — factæ cum Regis facultate, an si prohibeantur alienari, pignori possint, n. 1 quæst. 51 l. 19 t. 26 p. 4. — si alienari prohibeatur, an in meliorem causam permutari possint, vel vendi, ibi quæst. 52. — si per possessorem testamento alicui legentur, et ejus successor tale legatum solverit, an per hoc visus sit alienationi consentire, et in pœnam alienantium incidat, n. 1 quæst. 53 l. 10 tit. 26 part. 4. — si permutari prohibeantur simpliciter, an et tunc illæ res diminui vel alienari possint, ibi quæst. 54. — de quibus fuit facta majoria, si evincantur quia erant aliena, vel ex alia causa, an pretium, quod datur pro re sic evicta, pertineat ad omnes hæredes facientis majoriam, vel tantum illi cui majoria relicta fuit, ibi in quæst. 55 et 56. — Et an pretium, quod datur pro re evicta, habeatur loco rei, et quod ex illo ematur, sit res majoriæ, sicuti erat res evicta, ibi in quæst. 57 et 58. — Bona majoriæ, si vendantur de consensu remotioris, qui habet alium ante se, an propter hoc sibi in aliquo præjudicet, vel non, et quando sic, ibi quæst. 59. — si à possessore ipsius vendantur sciente illo, qui in ea de proximo speratur succedere, an propter hoc ipse consentire videatur, et sic sibi præjudicet, n. 1 quæst. 40 l. 10 tit. 26 part. 4. — si devenierint in ultimum majoriæ possessorem, possunt ab eo vendi, vel quomodo velit alienare, quia in eo durat adhuc prohibitio alienationis, ibidem in quæst. 42. — Et an consentiens venditioni majoriæ possit pretium petere, ibidem. — Bona majoriæ, si de Regis licentia vendantur pro dotanda filia possidentis majoriam, an pater teneatur pretium in majoria reponere, si pervenerit ad pinguiorem fortunam, n. 1 quæst. 43 l. 10 t. 26 part. 4. — Et quid si filius, qui est proximior in successione majoriæ, alienationi consentiat, etiam quando fit de Regis licentia, an per hoc incidat in pœnam amissionis majoriæ, tanquam illi consentiens, ibidem in quæst. 44. — Et an in bonis majoriæ sit locus transactioni, ibidem in quæst. 45. — Bona majoriæ, vel ecclesiæ, vel alienari prohibita, an aliquo temporis spatio præscribi possint, et quid si ibidem adsit titulus qualiscumque sit, qui cum præscriptione jungatur, n. 5 quæst. 4 l. 10 t. 26 part. 4. — an statim transeant in proximum, et legitimum successorem post mortem possessoris, quando in instrumento majoriæ cavetur, ut prius quam intret possessionem ipsorum, faciat juramentum de non alienando, vel aliud simile, n. 2 l. 7 tit. 4 part. 5. — si ingrediantur per aliquem, ad quem non pertinent, qualiter hæredi, et vero successoribus consulatur, ibi quæst. 9. — si alienantur à patre, an et quando filius ad quem debuerant pervenire, contravenire possit, n. 10 l. 24 t. 15 part. 5. — Et quid si pater non alienavit, sed alienanti consentit, ibidem in fin. — Bona majoriæ, vel alia, an ab hærede vendi possint, et ipse ad hoc teneatur pro dandis aliquibus alimentis, ut testator jussit, et quando, n. 4 l. 24 tit. 9 part. 6. — proditorum, an et quando ad filios pertineant, vel non, num. 10 l. 2 tit. 2 part. 7. — quando vendi possunt pro alimentando aliquo, cui testator alimenta relinquit, n. 4 l. 24 tit. 9 part. 6. — si per testa-

torem alicui legentur, an debeatur eorum æstimatio, et quando, n. 3 l. 10 t. 9 part. 6. — obligari possunt de Principis licentia pro dote, vel arris, vel simile, n. 3 quæst. 25 l. 32 tit. 9 part. 6. — Et an fieri possit, ut Princeps ex nulla causa hanc licentiam obligandi res majoriæ dare non possit, in dict. quæst. 23. — Bona majoriæ prohibita alienari, an publicentur propter delictum possidentis majoriam, etiamsi sit crimen læsæ majestatis, n. 4 in princ. l. 6 tit. 11 part. 7. — An verò ususfructus publicentur in vita delinquentis, ibidem. — Et an quando locus est confiscationi, bona illa sint apud Regem, ut bona majoriæ, vel libera, ibidem. — Bona majoriæ, si post confiscationem à Rege filio delinquentis donentur, quo jure illa habeant, et an ut bona majoriæ, ibidem. — Et quid si post condemnationem Princeps remittat delictum, et restituat delinquenti, an ipse recuperet bona majoriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum; et quid si talia bona in talem vocatum jam fecerunt transitum, ibi in q. 2. — Bona majoriæ, an possint alicui ex causa dotis, quando filiis legitima portio relicta non fuit, etiam stante expressa testatoris prohibitione, dict. n. 4 quæst. 5. — an possint de licentia Principis alienari, et quæ Principem movere debent ad concedendam talem facultatem, et quid si injustè concesserit eam, dict. num. 4. — si ex causa dotis vel simili de licentia Principis alienentur, an alienans, cum ad pinguorem fortunam devenerit, aliam similem in majoria subrogare teneatur, et ita videatur licentia data, dict. n. 4 quæst. 6 dict. l. 6 tit. 11 part. 6. — si per possessorem ludantur, alienata videntur, et ludens in pœnam alienantium incidit, dict. numero 4. — si per possessorem ipsius vendi possunt data sibi facultate à Principe, si morte præventus non vendidit, an ejus successor vendere possit vigore talis facultatis, ibi quæst. 8. — Et quid si ille, qui ad vendendum licentiam habuit, illam vendat, et postea per interpositam personam, ut alteri filio relinquat, quid tunc, ibidem. — Et an pretium talis rei venditæ de licentia Principis necessario debet converti in emptionem alterius rei immobilis ad majoriam, ibidem quæst. 9. — Et quid si possessor majoriæ juravit bona majoriæ non alienare, an si postea impetret licentiam ad alienandum tacens de juramento præstito, an alienatio teneat, dict. n. 4 quæst. 10 dict. l. 6 tit. 11 part. 6. — Et quando de licentia Principis res majoriæ debent alienari vel obligari, tunc non pretiosiores obligari debent, si debilioribus satisfieri potest, ibidem. — Et quid si data fuit licentia ad alienandum rem majoriæ, an tunc obligari possint, vel è contra, ibidem, et in quæst. 11. — Et de alienationibus rerum majoriæ, quæ de Principis licentia fiunt vel fieri possunt; et de validitate ipsarum, et effectu, et valore, dict. n. 4 dict. l. 6 tit. 11 part. 6. — Et quid si licentia alienandi impetretur per minores tacitè de sua minore ætate, in d. quæst. 22 et 23. — Et an sit justa causa dandi licentiam possessori majoriæ, ut res majoriæ alienetur, si ille sit in partibus remotis, ibidem quæst. 27. — Bona majoriæ quæ ad aliquem jure primogenituræ pertinent, an veniant cum fructibus conferenda, n. 6 quæst. 6 l. 3 t. 15 part. 6.

BONA PROHIBITA alienari, eo quod vult remaneant ad descendentes, an ex hoc videatur facta majoria, n. 48 l. 2 tit. 13 part. 2. — si prohibeantur alienari à conditore majoriæ, an hoc etiam in ipso locum habeat, n. 1 quæst. 47 l. 10 tit. 26 part. 4. — si prohibeantur permu- tari simpliciter, an et tunc illæ res diminui vel alienari possint, ibi, in quæst. 54 in dict. n. 1. — prohibita alienari simpliciter, an præscribi possint, vel non, n. 3 l. 10 tit. 26 part. 4. — Et quid si præscribantur tempore immemoriali, an præscriptio teneat, ibidem. — Bona prohibita alienari, an publicentur propter delictum possidentis majoriam, etiamsi sit crimen læsæ majestatis, n. 4 in princ. l. 6 tit. 11 part. 6, alia v. in verbo **BONA MAJORIÆ**.

BONA REGIS immobilia sunt impræscriptibilia, n. 14 et 15 l. 1 tit. 17 part. 2. — Regis vel Regni sunt etiam inalienabilia, n. 9 l. 10 tit. 23 part. 4.

BONA IMMOBILIA, ET MOBILIA. — immobilia in qua quantitate quis habere debet, ut evitet satisfactionem, n. 3 l. 41 tit. 2 part. 5. — mobilia, si plura sunt, idem est ac si quis immobilia possideret, n. 4 in fin. dict. l. 41. — immobilia minoris, an possint dari in dotem ipsius, solo consensu tutoris, interveniente sine judicis decreto, n. 1 per text. ibi, l. 14 tit. 11 part. 4. — Et quid si in rebus mobilibus, quæ servando servari possunt, an in eis idem sit dicendum, et quid in pecunia, ibi in n. 2. — Bona mobilia etiam quæ servando servari possunt, an per tutorem pignori possint sine judicis decreto, n. 3 l. 8 ibidem. — mobilia, et immobilia testatoris, an vendi debeant quando ipse pauperes alicujus loci hæredes instituit, n. 1 l. 20 tit. 3 part. 6. — mobilia, et immobilia, an sint de territorio ubi reperiuntur, vel alterius ubi ejus dominus negotiatur, n. 3 quæst. 26 et 27 l. 52 t. 9 part. 6. — De hoc vide in verbo **MOBILIA BONA**, et verbo **IMMOBILIA BONA**.

CONFISCATA, bona confiscata propter delictum, an fiscus teneatur creditoribus, et quando non, n. 81 l. 10 t. 2 part. 5. — Bona quando confiscantur ipso jure à tempore commissi criminis, tunc dominus donationem facere non potest de eis, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5. — patris confiscata propter delictum, reservata filiis certa parte unde se alant, an filii ex illa patrem alere teneantur, n. 12 l. 2 tit. 19 part. 4.

BONA VACANTIA deferuntur filio, n. 4 in medio, l. 26 tit. 31 part. 5.

BONA PROPECTITIA, sive adventitia, quæ esse dicantur, n. 1 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 11 part. 5. — adventitia filiorum quæ dicantur, n. 2 cum sequentibus, l. 24 per illum text. tit. 13 part. 5. — adventitia filii quæ sunt in patris potestate, an ab eo alienari possint, et quando; et an tunc in alienatione debeat judicis decretum intervenire, n. 3 l. 24 tit. 13 part. 5. — adventitia filii, vel subjecta restitutioni, si à patre alienentur, an filius, qui vult esse hæres patris alienantis, contravenire possit, n. 10 l. 24 per illum text. tit. 13 part. 5. — adventitia si habeat filius, an possit testamentum facere, et an possit patri suo in usufructu præjudicare, n. 2 l. 15 tit. 1 part. 6. — Et an usufructus istarum rerum remaneat patri, filio ingrediente religionem, ibidem. — Bona pro-

fectitia, vel adventitia filii, an dicantur illa quæ ipse cum pecunia patris lucratus fuit, n. 1 l. 3 tit. 15 part. 6. — adventitia, an cum fratribus veniant communicanda, et quid in filio emancipato, gloss. dict. l. 5 t. 13 part. 6.

BONA CASTRENSIA, vel quasi, quæ dicantur, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 17 part. 4. — castrensia non dicuntur propria bona, si Rex dedisset licentiam vinculandi talia bona, ibidem in n. 8. — quæ lucrantur in curia Regis, dicuntur castrensia bona, et an talia bona tanquam commune lucrum dividi debeant, n. 7 l. 5 tit. 10 part. 5.

BONA MINORIS, an possint à tutore, vel curatore alienari quomodo velit, vel qualiter illud facere possit, et an possit generaliter obligare res minoris pro observantia contractus liciti, sine judicis decreto, n. 2 cum sequent. l. 4 tit. 5 part. 5. — an sint tacitè hypothecata pro pensione domus, quam ab alio conduxit, et quando, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 5. — an sint tacitè obligata tutori vel curatori pro alimentis, vel aliis expensis necessariis, n. 4 l. 23 tit. 15 part. 5.

BONA UXORIS sunt tacitè obligata pro dote marito promissa, n. 1 l. 23 tit. 13 part. 5. — uxoris vel filiorum, an capi possint in causa primipilari, vel pro redditibus regalibus, vel quando patres fallunt, id est, *se atzan*, vide per n. 7 l. 23 tit. 13 part. 5. — uxoris sunt marito communia, ex quibuscumque bonis suis proveniant, num. 4 l. 6 tit. 11 part. 6. — quæ maritum occidit, applicabuntur fisco, n. 5 l. 8 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — conjugis transeuntis ad infidelitatem, quibus applicentur, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, tit. 23 part. 7.

BONA MARITI an sint tacitè obligata pro bonis paraphernalibus suæ uxoris, n. 2 et 3 l. 17 tit. 11 part. 4. — mariti, vel soceri, an sint obligata, et quando, pro dote à muliere marito suo data, ibi, n. 2 per text. ibi. — Et quid si bona ista sint alicujus minoris, ibidem usque in fine. — Et an valeat pactum juratum factum in principio inter conjuges, ut bona ista non sint tacitè hypothecata, ibidem. — Bona mariti an sint tacitè hypothecata propter accessiones dotis, dict. n. 2 d. c. l. 23. — mariti transeuntis ad infidelitatem, quibus applicentur, n. 2 et 3 l. 6 tit. 23 part. 7. — invecna in domo conducta, an indistinctè sint obligata pro pensione, vel tantum illæ res quæ reperiuntur illo tempore, quo dominus vult habere pensionem, n. 2 et 4 l. 5 tit. 8 part. 5. — Et de quibus rebus ibi lem illatis hoc sit intelligendum, n. 4 d. l. 5. — Et quid si primus conductor alii locavit, an idem sit dicendum in rebus illatis per secundum conductorem, dict. n. 4.

BONA TRIBUTARIA, an sint omnia obligata Regi pro tributis, vel prædium tributarium tantum, n. 2 l. 23 tit. 13 part. 5.

BONA HÆRETICORUM VEL INFIDELIUM; bona hæreticorum, an sint confiscata à die commissi criminis, n. 3 l. 16 tit. 1 part. 6. — Clericorum hæreticorum pertinent ad ecclesiam, et intra quantum tempus illa petere teneatur, n. 9 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — infidelium, qui in pace nobiscum vivere volunt, an possint capi, et deprædari, n. 3 l. 28 tit. 8 part. 5. — hæreticorum, an per ipsos alienari possint post delictum commissum, et ante sententiam, et quando non; et an ante sententiam

ipsi veri domini sint illarum rerum, n. 2 et 3 l. per text. ibi, tit. 2 part. 7. — hæreticorum quibus hodie applicentur, n. 3 l. 8 tit. 23 part. 7, et n. 14 cum aliis ibidem. — Et an hæreticus conversus ad fidem recuperet jus patronatus, et alia bona, n. 3 quæst. 2 l. 2 tit. 26 part. 7.

BONA PARAPHERNALIA, an possint per alium præscribi, num. 3 l. 8 tit. 29 part. 3. — quæ esse dicantur, et sunt diversi generis, n. 2 l. 17 tit. 11 part. 4. — Et quæ sunt in dominio viri, quæ verò sint in dominio uxoris, et quid de fructibus, de jure regni, dict. n. 2. — Et an bona mariti sint tacitè hypothecata pro istis bonis paraphernalibus, ibidem in n. 5.

BONA TUTORIS, et an bona minoris possint à tutore vel curatore alienari, quomodo velit, vel qualiter illud facere possit, n. 2 l. 4 t. 5 part. 5. — tutorum vel curatorum, an sint tacitè hypothecata pro rebus sui minoris, et an præsentia et futura, et quando non, n. 3 et 4 l. 23 per text. ibi, tit. 13 part. 5. — Et quid in bonis cujuscumque administratoris, vel patris administrantis aliquid nomine dotis relictum filiæ, vel in magistris pro eorum administrationibus, dict. n. 4. — Bona tutoris vel curatoris dati ad litem, an sint tacitè obligata minoribus, dict. n. 4. — procuratorum, vel actorum, vel fidejussorum, vel hæredum tutoris, an sint tacitè obligata minoribus, ibidem. — curatoris furiosi, an sint tacitè obligata furioso, vel an requiratur quòd curator expressè bona sua ad hoc obliget, dict. n. 4.

BONA FURTIVA.

BONA HÆREDIS si obligentur per defunctum, an teneat obligatio sequuta aditione hæreditatis, n. 1 l. 7 tit. 13 part. 5. — si ab hærede auferantur tamquam ab indigno, an libertates et prælegata relictæ debeantur, n. 23 dict. l. 13 tit. 7 part. 6. — E quit si testator, qui jubet incapaci restitui, sit Clericus, hæres verò qui restituit vel fidem accommodavit, sit laicus, cui fisco tunc hæreditas applicari debeat, an Ecclesiæ, vel Regi, n. 23 dict. l. 13.

BONA DEFUNCTI, VEL TESTATORIS; bona defuncti an sint tacitè obligata pro legatariis, quousque legatum accipiant, et quid hodie cum de jure regni etiam non adita hæreditate legata debeantur, n. 81 l. 26 tit. 13 part. 5. — Et an testator possit prohibere, ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis, ibidem. — Bona testatoris si jubentur distribui inter pauperes, an executor testamentarius unum tantum egerere possit, n. 3 quæst. 13 in fin. l. 52 tit. 9 part. 6. — Et inter quos pauperes, et alia in hoc vide per n. 2 l. 5 per illum text. tit. 10 part. 6.

BONA DEBITORIS cedentis, an debeant ei post cessionem, et ante venditionem restitui, si ipse velit recuperare, et suis creditoribus satisfacere, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 13 part. 5. — debitoris si cum vituperio cedantur, an postea factus dives iste debitor creditoribus satisfacere teneatur, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 15 p. 5. — postea quæsit post cessionem debitoris, an sint ipsius debitoris, et quod jus creditores ibidem habeant, n. 4 dict. l. 5. — Et an si debitor bonis cedere nolit, sit prius facienda discussio bonorum, et quid hodie de jure regni, n. 1 l. 4 ibidem. — Et in quibus casibus debitor bonis suis cedere non possit, n. 4 l. 4 ibid. — Bona de-